

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแนวพุทธและลักษณะทางพุทธของบิดามารดา (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางพุทธของบิดามารดากับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแนวพุทธ และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางพุทธของบิดามารดากับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแนวพุทธ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ วัยรุ่นอายุ 12-15 ปี ที่มาทำบุญที่วัดป่าเจริญราช จำนวน 275 คน และ บิดามารดาของวัยรุ่น ที่มาจากครอบครัวเดียวกัน จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นและกลุ่มตัวอย่างบิดามารดา แบบวัดการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแนวพุทธ แบบวัดลักษณะทางพุทธของบิดามารดา และแบบวัดพฤติกรรมกตัญญูกตเวทิตะที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแนวพุทธมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกตัญญูกตเวทิตะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) ลักษณะทางพุทธของบิดามารดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกตัญญูกตเวทิตะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) และลักษณะทางพุทธของบิดามารดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแนวพุทธของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$)

In this thesis, the researcher investigates (1) the relationship between Buddhist child rearing and grateful behaviors of adolescents. Additionally considered is (2) the relationship between Buddhist attributes of parents and grateful behaviors of adolescents. Finally, studied is (3) the relationship between Buddhist attributes of parents and Buddhist child rearing.

The sample population in this research consisted of two groups: the first group consisted of 275 adolescents between the ages of twelve and fifteen who were making merit at Pa Charoenrat Temple. The second group consisted of 275 parents of adolescents from the same families.

The instruments of research were as follows: a questionnaire designed to elicit data concerning the demographical characteristics of the adolescents

and parents; a form used to measure the degree of Buddhist child rearing; a form used to measure the Buddhist attributes of parents; and a form used to measure grateful behaviors on the part of the adolescents.

Techniques of descriptive statistics used in the analysis of the data collected were percentage, mean and standard deviation. Hypothesis testing was conducted by means of Pearson's product moment correlation coefficient technique.

Findings are as follows:

Being reared in a Buddhist fashion was found to be positively correlated with grateful behaviors at the statistically significant level of $p < 0.01$.

Buddhist attributes of parents were also ascertained to be positively correlated with grateful behaviors at the statistically significant level of $p < 0.01$.

Finally, it was additionally determined that the Buddhist attributes of parents were positively correlated with Buddhist child rearing at the statistically significant level of $p < 0.01$.